

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Ragnhild Andersen* (DK) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Da lov om almindelig arbejderbeskyttelse sidste sommer vedtoges her i det høje ting til ikrafttræden den 1. april 1955, tog den kommunistiske gruppe det forbehold, at vi inden længe ville vende tilbage til arbejdstidsbestemmelserne i § 31, idet vi ikke var tilfreds med de vedtagne undtagelsesbestemmelser, der angår bagerfaget.

Vi fremhævede, at udvalget ikke i fornøden grad havde taget hensyn til de anker, der fra *bagerfagets arbejdere* var fremført overfor udvalget. Efter at de københavnske bagere for få uger siden demonstrerede for folketinget og ved en deputation forelagde repræsentanter for alle folketingets partier deres klagemål, må det være blevet klart for alle, at lov om almindelig arbejderbeskyttelse i sin nye skikkelse vil betyde et alvorligt tilbageskridt for bagerfagets arbejdere. Deres arbejdstid vil blive forlænget med en times ekstra nat-arbejde fra kl. 3—4 søndag morgen.

Min gruppe mener, der her er tale om en ganske urimelig bestemmelse i den nye arbejderbeskyttelseslov, som jo netop tog sigte på at yde alle arbejdere en bedre beskyttelse end hidtil. De fleste arbejdere udenfor bagerfaget kan da også se hen til, at den nye lov, når den er trådt i kraft 1. april i år, vil bevirke visse fremskridt til sikring af deres liv og sundhed på arbejdspladsen. Så meget mere meningsløst er det, at bagerfagets arbejdere skal imødesee en betydelig forringelse af deres arbejdsvilkår.

Det er for at forhindre dette, den kommunistiske folketingsgruppe fremsætter vort lovforslag om ændringer på dette område.“

Efter at have gjort rede for de foreslåede ændringer sluttede ordføreren således:

„Det er mit partis opfattelse, at bagerfagets arbejdere har krav på mindst lige så stor beskyttelse fra lovgivningens side, som andre arbejdere har det, for liv og sundhed. Mit parti havde gerne set, at regeringen havde stillet lovforslag, der tog sigte herpå. Da dette imidlertid ikke er sket indtil nu, hvor der kun er en uge tilbage til 1. april, fremsætter mit parti forslaget.

Ikke mindst i betragtning af det eksisterende røre og den beretigede utilfredshed hos bagerfagets arbejdere ved udsigten til forøget natarbejde om søndagen, når vi når den 1. april, opfordrer jeg indtrængende alle partier til at give vort lovforslag en både velvillig og hurtig behandling i det høje ting.“

Ved lovforslagets 1. behandling udtalte *socialministeren*:

„Som det vil være det høje ting bekendt, er arbejderbeskyttelsesloven af 11. juni 1954 resultatet af et kompromis, som efter flere års udvalgsarbejde blev opnået mellem de partier, der var repræsenteret i det nedsatte folketingsudvalg, dog således at alle partier ved 3. behandling stemte for lovforslaget.

Efter lovens vedtagelse har Bageri- og Konditorarbejdernes